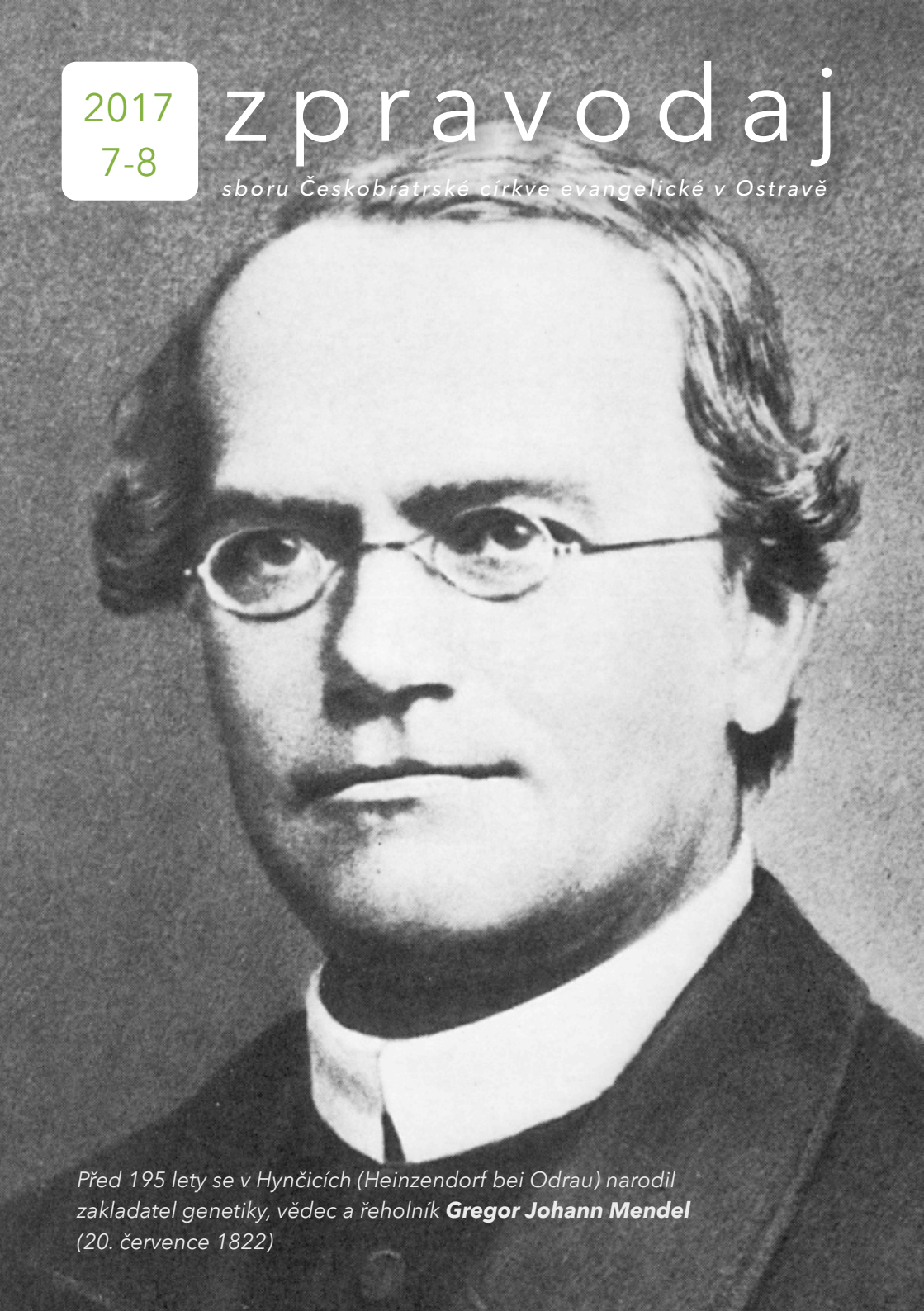

2017

7-8

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Před 195 lety se v Hynčicích (Heinzendorf bei Odrau) narodil zakladatel genetiky, vědec a řeholník **Gregor Johann Mendel** (20. července 1822)

biblický úvodník

JÁ A DŮM MŮJ...

Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufратem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.” (Joz 24,15)

Poté, co Hospodin promluvil k Mojžíšovi, shromáždil zástupce izraelských kmenů, mezi nimiž poprvé nalézáme zmínku o muži z pokolení Efraimova, jenž jako syn Núnův byl pojmenován Hóšea. Mojžíš vybrané poslal prozkoumat zaslíbenou zemi, ale vedle pověření se rovněž dozvídáme, že Hóšea pojmenoval Jozue. Nadále bude tento mladý muž svým jménem izraelskému lidu připomínat, že jedině Hospodin je spása. Svým životním břemenům bude Jozue čelit statečně a povede lid do řady vítězných tažení, v úctě a moudrosti zastane svěšené duchovní úřady, když bude spravovat stánek úmluvy... Dosáhne nejvyšších poct a uznání, když převezme jako Mojžíšův nástupce, všemi obdivován, vedení izraelského lidu...

Ale právě on ví, že se tak děje nikoliv jeho zásluhou. Čtyřicet dní putování kenaanskou zemí při jeho průzkumu, vstup do zaslíbené země po čtyřicetiletém putování napovídají

o nelehkém duchovním boji mladé generace, která nezažila otroctví na vlastní kůži, ale od dětství se učila důvěřovat Hospodinu a jeho zaslíbení na cestě víry. Každé slovo knihy Jozue ukazuje, že není historickou kronikou dobývání zaslíbené země, ale svědectvím o věrném naplnění Božích zaslíbení. Nesmlouvavý válečník jménem Jozue si je dobře vědom svých limitů, ač nemilosrdně vyhlazuje dobývaná města a pokojuje ostatní krále, dává vlastnímu lidu svobodnou volbu: Komu chcete sloužit? Ale netají a neskrývá před nimi vlastní rozhodnutí: Já a dům můj budeme sloužit Hospodinu.

Jediný verš, jak je tomu ostatně v Bibli často, napovídá komplikovanost vztahů víry. Začíná Božím oslovením a svobodnou odpovědí člověka na jeho volání, ale končí v nikdy nekončícím řetězci vzájemných vztahů mezi člověkem a jeho bližními. Jozue přijímá odpovědnost nejen za vlastní

rozhodnutí, ale přiznává se i k závazku vést své bližní (rodinu, přátele...) k víře. Přijmout přirozenou autoritu není pochybením na cestě víry ani pro dnešního člověka, který se tak často dovolává individuality a volnosti ve svobodě svých činů a nabývání zkušeností. V obhajobě své individuality a svobody totiž zapomínáme, že ke svobodě vedlo čtyřicetileté putování pouští...

Být tvým dítětem

Pane, dej, abych se dnes dal tebou vést za ruku, poslušně a přitom dobrovolně, povolně a přitom bez váhání před novou cestou.

Pomoz mi k naprosté poslušnosti a k naprosté svobodě, k úplné

závislosti a k úplné nezávislosti, k plnému podrobení a k plné dospělosti. Pomoz mi, abych šel napřed i následoval, abych při následování tebe připravoval pro tebe cestu.

Ať všechno ve mně je odpovědí a odpovědností, povzbuzením a vděčností, poslušností a odvahou.

Pane, dovol mně být tvým dítětem.
Amen

(Pomeyrol, ženská komunita v již.

Francii, in: SUSA, Zdeněk. Pomoz mi, můj Pane: Modlitby a meditace. Praha

1991, s. 13)

Jana Grollová

ze sborového života

ZÁPISKY ZE STARŠOVSTVA Z 14. ČERVNA

- ✓ Na úvod se starším představila Eliška Šlahařová (která byla následující neděli pokřtěna).
- ✓ Oba faráři pověděli o vykonaných návštěvách i předkřestní přípravě.
- ✓ Br. Josef Grendziok se dál bude nadále zapojovat do služby vítání a čtení.
- ✓ Starší dostali za domácí úkol prostudovat materiály **Co by měl vědět každý presbyter**.
- ✓ Na bohoslužbách k 110. výročí posvěcení kostela by měli vystoupit studenti Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci (5. listopadu).
- ✓ Sbor se od července zapojí do projektu **Otevřené chrámy**, který organizuje Ostravsko-opavské biskupství. Cílem je zpřístupnění kostelů v Moravskoslezském kraji. Náš kostel bude otevřen v soboty a neděli mezi

14. a 18. hodinou (s vyškolenými průvodci). Tento projekt je financován z dotace Moravskoslezského kraje a rozpočtu ostravsko-opavského biskupství.

- ✓ Během XXV. **Listopadání** poslouží slovem br. f. Joel Ruml.
- ✓ Starší se zabývali návrhem na **změny času** bohoslužeb v období letního času. Bude proveden průzkum mezi účastníky bohoslužeb.
- ✓ Starší mají přes prázdniny za úkol přijít s nápady na **projekt**, který by mohl být financován z církevních grantů na podporu rozvoj sborů, diakonické práce či táborů pro děti a mládež.
- ✓ Starší se zabývali **zabezpečením** společných prostor sborového domu a vestibulu fary. Zamítli návrh na instalaci kamerového systému, ale budou se zabývat zajištěním dveří.
- ✓ Bylo schváleno vybudování nových **elektrických** rozvodů pro kuchyňku v Třanovského sále.
- ✓ Starší schválili žádost o **úlevu** na nájmu obecně prospěšné společnosti Moment provozující v našich prostorách dobročinný obchůdek. Důvodem je rekonstrukce Českobratrské, která má negativní vliv na výši tržeb.
- ✓ Z důvodu opravy ulice bude od července znemožněn **vstup** do kostela hlavním vchodem.

NOC KOSTELŮ

V pátek 9. 6. 2017 proběhla v našem sboru Noc kostelů. Otevřením kostela široké veřejnosti od 16:00 do 24:00 mělo letos možnost 765 návštěvníků přiblížit se a setkat se s křesťanstvím, církví, vírou. Na vytvoření atmosféry Noci kostelů se podílelo 79 lidí včetně účinkujících. Náplní celého odpoledne až do samé půlnoci byla hudební vystoupení (pěvecký sbor, varhany, zpěv, kytara, hudební skupina), recitace, biblické verše. Komentované prohlídky probíhaly skrz celý kostel až ke zvonům.

Před půlnocí zaznělo silou a mocí do ticha noci čtení z Bible, které měla sestra farářka Ewa Jelinek. Závěrečnou modlitbou o půlnoci byla Noc kostelů završena. Poděkování, že lidé odcházeli z kostela občerstvení na duši, určitě patří letošnímu hlavnímu organizátorovi Josefu Grendziokovi.

Dita Bartolšicová

modlitební okénko

- ✦ Pane světla i stínu, prosíme tě za slunce, které nás bude provázet nejen na našich dovolených, ale i v čase naší pohříženosti do práce a starostí života. Prosíme i o osvěžující stín pro zemdleného. Dej nám, prosíme, načerpat sílu u Tebe, Pane. Omladit svá duše i těla perspektivou nového zrození k životu dobrému, životu věčnému.
- ✦ Chraň nás... a když dopustíš zlé, když se nad naší hlavou schylují blesky hněvu, nesouhlasu... zachraň nás, pro jméno své, před úplným zkažením a dopadem spravedlnosti netečné, trestající...A dej nám sílu se učit a poučit, i když se nám zdá, že na učení i poučení nemáme věku ani ctižádosti.
- ✦ Chceme si připomínat ohleduplnost a respekt, kdy se Adam - člověk země, stal tvým nejdůležitějším, podstatným z Tvé podstaty, obrazem Boha neviditelného, Syna Božího, vyjma hříchu, ve všem nám podobného.
- ✦ Chceme si toto připomínat a svému srdci ukládat: zájem o druhého, který je v Kristu našim bližním, bratrem, sestrou.
- ✦ Modlíme se o sílu pro ty, kteří zůstávají, když jejich milí odešli. O sílu tam, kde vysvětlení nestačí. O pokoj tam, kde argumenty nepokoje znějí přesvědčivě a je těžší žít.
- ✦ Prosíme o Ducha Přímluvce, Utěšitele.
- ✦ Děkujeme za ráno, kterým den začíná a děkujeme za večer. Za rytmus života, střídání dne a noci, čas na práci i čas na odpočinek, za všechno, čeho jsme byli účastni a co nám má být ku prospěchu.
- ✦ Prosíme za lidi bázlivé, které odvážnější, jako překážku na závodisti přeskakují a někdy porazí... spěcháme, dokud jsme mladí, spěcháme, dokud nám na to síly stačí a někdy si nevěšimneme, že cíl není o rychlosti toho, kdo běží jako o závod a neohlíží se zpět.
- ✦ Za život vezdejší a jeho chléb, prosíme i děkujeme. Dej, nám, aby nám připomínal, že nežijeme jen prací svých rukou, výnosy polí a rent... anižto my žijeme pro ně, ale tím, oč prosíme a co od Tebe dostáváme.
- ✦ Prosíme, zůstávej s námi, Pane. Tak jako doposud a po celý čas. Amen

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V ČERVENCI A SRPNU

Růžena Kobíková	Alena Machová	Ludmila Palmiová
Lucie Košťálová	Jaroslava Havlíčková	Miloslav Polčák
Antonín Plachý	Marie Balabánová	Věra Prívarová
Danuše Leksovská	Ester Pražáková	Jiřina Kryštofková
Magda Čeganová	Jaroslav Albrecht	Milan Hrabec
Jarmila Suchánková	Jana Kubíčková	Radmila Sládková
Drahomíra Gonsiorová	Jiří Staš	Vítězslava Knittlová
Tomáš Kučera	Jiří Bláha	Vladimír Chodzinský
Anna Zápalková	Miroslav Leksovský	Jaroslav Kolařík
Olga Havlíčková	Věra Merendová	Marek Skotnica
Danuše Hájková	Rudolf Gabzdil	Miloslav Klimčík

*Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...
Respektujeme, pokud nahlásíte kazatelce, že si zveřejnění nepřejete.*

KŘEST V ČERVNU

Eliška Šlahařová

POHŘEB V ČERVNU

Miroslava Zajícová (1929-2017)

STARŠOVSTVO SBORU DĚKUJE

- ✓ Br. Josefu Grendziokovi a všem jeho pomocníkům za organizaci Noci kostelů, také účinkujícím a těm, kteří připravili pohoštění
- ✓ Br. M. Waloschkovi za vyprávění o Izraeli s promítnutím obrázků
- ✓ Učitelům Nedělní školy za vedení dětí po celý školní rok
- ✓ S. Janě Krejčí za přípravu oběda o sborovém dnu 4.6.

A PŘEJE VŠEM PŘÍJEMNÉ PRÁZDNINY

k zamyšlení

NAŠE SPOLEČNÉ KOŘENY V REFORMACI

Referát Dr. Ladislava Beneše z Mezinárodní partnerské konference

Děkuji za pozvání k „Partnerské konferenci“ s hlavním tématem „Ecclesia semper reformanda“. Z témat, která se zde mají projednávat, je zřejmé, že nejde primárně o zkoumání reformace z hlediska ryze historického, ale kladou se otázky, jak s tímto dědictvím naložit v současnosti a zda má význam pro budoucnost. Téma reformace je v posledních letech pochopitelně velmi aktuální. Blíží se výročí Lutherových tezí z roku 1517, my v Čechách jsme si v minulých letech připomínali také řadu významných událostí, které považujeme za součást našeho reformačního dědictví: vydání českého překladu Bible kralické Jednotou bratrskou (1613), obnova slavení večeře Páně „pod obojí způsobou“, tedy chleba a kalicha (1414), připomínali jsme Mistra Jana Husa a letos Jeronýma Pražského.

Zároveň jsme si při těchto výročních dobře uvědomovali, že při všech specifických důrazech české reformace jde o dědictví, které významně přesahuje lokální či regionální význam. Jde o zápasy, které významně ovlivnily jak mocensko-politické struktury v Evropě (V USA pochopitelně o něco později), tak ale především způsoby myšlení dodnes. Zápas o pravdu, spravedlnost a svobodu, pojetí demokracie v moderní společnosti atd. mají za jeden ze zdrojů právě reformační hnutí a myšlení. Je tedy zřejmé, že skutečně lze hledat - a nacházet - „naše společné kořeny v reformaci“, jak zní mně uložené téma.

Naše kořeny?

Nechceme však přejít ono slůvko „naše“. Mezisborové partnerství, rozprostírající se na dvou kontinentech a v šesti (či sedmi) různých církvích, pochopitelně přímo

nabízí tuto otázku po společné historii, společném vyznání víry, společném základu, který nám umožňuje například společně slavit bohoslužby či realizovat diakonické aktivity. O tom není pochyb a má své oprávnění. V obecné rovině, bez kontextu bývá však ono „naše“ v nebezpečí: ustrne v jakési sebespokojenosti a ze vzájemného pojiva se stane obranný val proti ostatním, kteří smýšlejí jinak. Z českých dějin víme něco o antikatalicizmu, nacionalizmu atp., které se odvolávají - dodnes - právě na „naše reformační kořeny“.

Lze si tedy klást otázku, zda lze dnes a v naší zemi uvažování o společných kořenech a u tématu „semper reformanda“ činit bez církve katolické. Vždyť vidíme, že mnohé reformační důrazy nacházejí - přiznaně či nepřiznaně - odezvu právě v katolictví. Je známo, že například 95 Lutherových tezí o pokání a odpustcích by moderní katolík celkem bez problémů přijal, stejně tak, jako se prosazuje důraz na studium Písma či všeobecné kněžství včetně otázky služby žen, existuje společná dohoda o učení o ospravedlnění. Život mnoha rodin v naší zemi se odehrává právě ve

společenství reformačních a katolické církve a jsou nám dobrým příkladem změny smýšlení v církvích. Reformační kořeny se tedy staly obecnějším pokladem.

Termínem „semper reformanda“ (vznikl zřejmě až v 17. století) obvykle vyjadřujeme – a to po právu – smysl reformačního úsilí. Jde o vyjádření, že církev je stále pohotová k obnově, že reformace není ukončený proces. Mnohdy to bylo použito rovněž polemicky, téměř jako vyznání, aby tím protestantské církve daly najevo svoji dynamiku oproti církvi, která je považována za neměnnou a věčně trvající. Ale tyto časy jsou dávno minulostí. Např. Dekret o ekumenismu II. vatikánského koncilu rovněž užívá termínu „trvalé reformy“, ke které je církev Kristem volána s ohledem na charakter církve jakožto lidu putujícího, potřebujícího stálé obnovy. (Podobně konstituce o církvi *Lumen gentium*, čl. 9).

Reformace – široký proud

Pokud se ptáme, které reformační důrazy jsou pro nás i dnes důležité, uvedeme pochopitelně jen některé příklady. Vždyť reformace představuje velmi rozmanitý proud různých tradicí. A reformace vrcholícího středověku na počátku

15. století se vyjadřuje zřejmě odlišně od reformačních proudů, které přijímají mnohé impulsy od velkého hnutí renesance a humanismu. Nelze ani vynechat skutečnost, že některé reformační zápasy a rozpory, které měly i značně tragické důsledky, považujeme dnes (doufejmež!) za antikvované, neboť se vztahují k tehdejší situaci a tehdejšímu porozumění. Díky úsilí o obnovu a nové pochopení evangelia (*semper reformanda!*) církve v nich dosáhly značné shody, konsensu. Například v oblasti učení o večeři Páně, o podstatě chleba a vína, přítomnosti Kristově atd. Není to tak, že by to byly otázky „vyřešené“ a jasné, už vůbec ne lhostejné. Ale velká řada církví, které vzešly z reformace, vyznaly v Leuenberské konkordii (1973), že vzájemné odsudky z doby reformační, které dosud znemožňovaly vzájemné uznání a společenství, již neplatí.

Sám termín „reformace“ vykazuje značnou pluralitu. Někdy se mluví o celé řadě reformací (v plurálu), jindy se hledají společná nauková kritéria, nebo se zkoumá společensko-politický dopad nově poznané pravdy. V každém případě reformace nepředstavuje jen reakci

na úpadek církve (bohatství, moc, obchodování s odpustky, nemravný život kněží), to bylo předmětem kritiky obecně, v tom reformátoři nijak nevyčnívali nad své současníky. Řada koncilů, například Kostnický (1414-18), má za hlavní téma právě celkovou reformaci, nápravu církve. A na druhé straně je později například Luther skeptický vůči všem těmto pokusům o reformaci, sám sebe za reformátora nepovažoval.

A proč? Právě proto, že nemůže jít o nějakou reformu, která by vycházela z našich představ o tom, co má církev dělat a jakou mít podobu. To nemůže rozhodnout žádný jedinec, ale ani koncil. To není výsledkem strategických porad. Církev a její obnova vzniká a probíhá jedině tam, kde sám Bůh k nám promlouvá a koná obnovu na nás samých. Nejprve ze všeho je tedy třeba slyšet slovo Boží. Jde o to, aby Bůh sám mohl působit obnovu, a to prostřednictvím svého Slova, s bázní a třesením zvěstovaného a přijímaného.

Jak popsat, co je reformační?

Tím se nepochybně dostáváme k důrazům, které lze považovat za reformační: důraz na Slovo Boží

a svobodné Boží jednání, nevázané na církevní instituci či úřad. Boží jednání ve prospěch našeho osvobození skrze dílo Kristovo, námi přijímané nikoli díky našim výkonům, kterými bychom si chtěli Boha naklonit, ale pouze vírou. Obvykle se tyto důrazy vystihují oněmi čtyřmi „pouze“: Solus Christus - pouze Kristus; Sola gratia - pouhou milostí; Sola scriptura - pouhé Písmo; Sola fide - pouhou vírou.

Nejde přitom o čtyři izolované zásady (principy), ale svým způsobem o čtyři aspekty, kterými se pokoušíme vystihnout jednotu Boží jednání ve prospěch člověka a světa, a zároveň jde o místo, kde se bezprostředně setkáváme s Bohem a Bůh s námi. Jde o způsob, kterým se pokoušíme vystihnout zdroj (společné kořeny!), ze kterých se stále znovu obnovuje naše víra i církev, jejichž podoba není nikdy konečná a definitivní, a kde jsme stále znovu kriticky konfrontováni s nároky evangelia.

pokračování příště

Noc kostelů

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této službě využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání.

Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčínskou (tel. 734 240 550)

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangelnet.cz

FARÁŘI: Ewa Jelinek (tel. 776 793 093)

Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - červenec-srpen

neděle 2. července	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 9. července	8:30 BOHOSLUŽBY s večeří Páně
neděle 16. července	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 23. července	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 30. července	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 6. srpna	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 13. srpna	8:30 BOHOSLUŽBY s večeří Páně a křty
neděle 20. srpna	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 27. srpna	8:30 BOHOSLUŽBY
neděle 3. září	8:30 RODINNÉ BOHOSLUŽBY s besedou o prázdninových akcích a obědem

DALŠÍ AKCE

středy, 20:00-21:00 čas přímlov

22-29. července letní tábor pro děti Prorocství hor (Střítež nad Bečvou)

27. srpna - 2. září letní seniorátní týden mládeže (Ptenský Dvorek)

ÚŘEDNÍ ZÁLEŽITOSTI

Úřední hodiny v kanceláři: pondělky a čtvrtky 9:00-12:00

Mimo úřední hodiny: viz telefonní číslo farářů

EVANGELICKÝ KRISTŮV KOSTEL

Otvírací doba v rámci projektu Otevřená chrámy. Přítomnost průvodce po celou otvírací dobu.

soboty a neděle: 14:00-18:00